

§ 10. Po upływie terminu płatności zarząd gminy winien w sposób w gminie praktykowany upomnieć płatników, którzy nie uiścili opłaty, a następnie wdrożyć potrzebne kroki egzekucyjne przez własne organa.

§ 11. Od płatników, którzy nie uiścili opłat w ciągu dni 14 od dnia terminu płatności (§ 5), zarząd gminy winien pobrać karę za zwłokę, przewidzianą w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 401).

O ile chodzi o koszty, spowodowane postępowaniem egzekucyjnym, zarządy gmin uprawnione są pobierać na rzecz swoją opłaty egzekucyjne, określone w art. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721).

§ 12. Przyjmowanie przez zarząd gminy opłat, wpłacanych po terminie płatności (§ 5) i kar za zwłokę oraz dalsze postępowanie z temi kwotami odbywa się na zasadach, ustalonych w §§ 6—9 z następującymi zmianami:

Opłaty od ogierów nieposiadających świadectw uznania, po potrąceniu 25 proc. na rzecz gminy (§ 8), a także kary za zwłokę, winny być przez zarząd gminy wpłacone do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17), o ile uzyskana kwota wynosi 1.000 zł., w każdym zaś razie co trzy miesiące.

Wypełnione spisy ogierów (wzór Nr 1) oraz zestawienia cyfrowe (wzór Nr 5), dotyczące opłat, a także kar za zwłokę, ściągniętych przez zarząd gminy za czas od dnia następnego po terminie płatności (§ 5) do dnia 31 grudnia danego roku, obowiązane są zarządy gmin przysyłać powiatowej władzy administracji ogólnej, gminy zaś, stanowiące powiaty miejskie, wojewodzie najpóźniej do dnia 10-go stycznia następnego roku.

§ 13. Druki: obwieszczeń o opłatach od ogierów (§ 1), spisów ogierów (wzór Nr 1), zaświadczeń o dokonaniu zgłoszenia (wzór Nr 2), kwitarjuszy (wzór Nr 3) i zestawień cyfrowych (wzór Nr 5) zostaną dostarczone zarządowi gmin przez powiatową władzę administracji ogólnej z wyjątkiem gmin, stano-

wiących powiaty miejskie, które same winny zaopatrzyć się w drugi.

Koszty sporządzenia tych druków pokrywają gminy z przypadających im 25 proc. z ogólnej sumy wniesionych opłat (§ 8).

§ 14. Zarządy gmin obowiązane są przechowywać spisy ogierów i kwitarjusze przez 2 lata, następujące po roku, do którego się odnoszą.

§ 15. Instrukcje Ministra Rolnictwa z dnia 24 listopada 1930 r. dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, traci moc obowiązującą.

Minister Rolnictwa
J. Polczyński

Zał. Nr 1 do instrukcji
dla zarządów gmin.

O B W I E S Z C Z E N I E **o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.**

Zarząd gminy podaje do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 247), oraz ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 339) będzie pobierana w roku . . . opłata na rzecz Państwa od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (licencji).

Opłata wynosi 50 zł. od ogiera.

Od powyższej opłaty wolne są:

1) ogiery, które nie ukończyły 3-ich lat, licząc od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się koń urodził;

2) ogiery, które przed dniem 1 stycznia 1931 r. ukończyły 15 lat;

3) niżej wymienione ogiery, które nie później niż w dniu 1 lutego 19 . . r.:

a) przeszły na własność Państwa;

b) padły;

c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych;

d) przeszły do kopalni;